

Jewish Guilt? What is the big idea behind the Korban Asham? Zevachim 54b

The korban chatat is clearly for accidental transgressions that would be worthy of the punishment of karet (excision) if one committed them purposely. But what is the korban asham for?

Questions? Comments? Email dananddavid@gmail.com

1. משנה זבחים ה:ה

זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות, אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מצרע, אשם תלוי, שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:

These are the *halakhot* of communal peace offerings and guilt offerings. These are guilt offerings: The guilt offering for robbery, brought by one from whom another demanded payment of a debt and he denied it and took a false oath (see Leviticus 5:20–26); the guilt offering for unwitting misuse of consecrated property (see Leviticus 5:14–16); the guilt offering of an espoused maidservant, brought by one who engaged in sexual intercourse with a Canaanite maidservant betrothed to a Hebrew slave (see Leviticus 19:20–22); the guilt offering of a nazirite who became impure via contact with a corpse (see Numbers 6:12); the guilt offering of a leper, brought for his purification (see Leviticus 14:12); and the provisional guilt offering, brought by one who is uncertain as to whether he committed a sin that requires a sin offering (see Leviticus 5:17–18). Concerning all of these, their slaughter is in the north of the Temple courtyard and collection of their blood in a service vessel is in the north, and their blood requires two placements that are four. And the meat portions of the offering are eaten within the curtains, i.e., in the Temple courtyard, by male priests. And they are eaten prepared in any manner of food preparation, on the day the offering was sacrificed and during the night that follows, until midnight.

2. ויקרא ה:טו-טז - אשם מעילות

נפש כי תמעל מעל וחסאה בשגגה מקדשי ה' והביא את אשמו לה' איל תמים מן הצאן בערך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם. ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

When a person commits a trespass, being unwittingly remiss about any of God's sacred things: One shall bring as a penalty to God a ram without blemish from the flock, **convertible into payment** in silver by the sanctuary weight, as a guilt offering.

That person shall make restitution for the remission regarding the sacred things, adding a fifth part to it and giving it to the priest. The priest shall make expiation with the ram of the guilt offering on behalf of that person, who shall be forgiven.

3. ויקרא ה:יז-יט אשם תלוי

וְאִם נִפְשׁ כִּי תִחָטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא יָדַע וְאָשָׁם וְנָשָׂא עֹוֹנוֹ. וְהָבִיא אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׁגָגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדַע וְנִסְלַח לוֹ. אָשָׁם הוּא אָשָׁם אָשָׁם לֵה

And a person who, without knowing it, sins in regard to any of God's commandments about things not to be done, and then realizes guilt: Such a person shall be subject to punishment. That person shall bring to the priest a ram without blemish from the flock, **or the equivalent**, as a guilt offering. For the error committed unwittingly, the priest shall make expiation on behalf of that person, who shall be forgiven. It is a guilt offering; guilt has been incurred before God.

4. ויקרא ה:כא-כו - אשם גזילות

נִפְשׁ כִּי תִחָטָא וּמַעֲלָה מַעַל בֵּה' וְכִחֹשׁ בְּעַמִּיתוֹ בְּפִקְדוֹן אוֹ בְּתִשׁוּמַת יָד אוֹ בְּגִזְל אוֹ עָשָׂק אֶת עַמִּיתוֹ. אוֹ מִצָּא אֲבִדָה וְכִחֹשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שֶׁקֶר עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחָטָא בְּהִנָּה. וְהָיָה כִּי יִחָטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת הַעָשָׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ אֶת הָאֲבִדָה אֲשֶׁר מָצָא. אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֶׁקֶר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמְשָׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לְאָשָׁם הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַּיּוֹם אֲשָׁמֹתוֹ. וְאֵת אָשָׁמוֹ יָבִיא לֵה' אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן. וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי ה' וְנִסְלַח לוֹ עַל אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ

When a person sins and commits a trespass against God—by dealing deceitfully with another in the matter of a deposit or a pledge, or through robbery, or by defrauding another, or by finding something lost and lying about it; if one swears falsely regarding any one of the various things that someone may do and sin thereby— when one has thus sinned and, realizing guilt, would restore either that which was gotten through robbery or fraud, or the entrusted deposit, or the lost thing that was found, or anything else about which one swore falsely, that person shall repay the principal amount and add a fifth part to it. One shall pay it to its owner upon realizing guilt. Then that person shall bring to the priest, as a penalty to God, a ram without blemish from the flock, **or the equivalent**, as a guilt offering. The priest shall make expiation before God on behalf of that person, who shall be forgiven for whatever was done to draw blame thereby.

5. ויקרא יד:י-יב - אשם מצורע

וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן. והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני ה' פתח אהל מועד. ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני ה'

On the eighth day that person shall take two male lambs without blemish, one ewe lamb in its first year without blemish, three-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in for a meal offering, and one *log* of oil.

These shall be presented before God, with the party to be purified, at the entrance of the Tent of Meeting, by the priest who performs the purification.

The priest shall take one of the male lambs and offer it with the *log* of oil as a guilt offering, and he shall elevate them as an elevation offering before God.

6. ויקרא יט:כ-כב - אשם שפחה חרופה

ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה. והביא את אשמו לה' אל פתח אהל מועד איל אשם. וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני ה' על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא

If a man has carnal relations with a woman who is a slave and has been designated for another man, but has not been redeemed or given her freedom, there shall be a searching out; they shall not, however, be put to death, since she has not been freed. But he must bring to the entrance of the Tent of Meeting, as his guilt offering to God, a ram of guilt offering.

7. במדבר ו:ט-יב - אשם נזיר

וכי ימות מית עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו. וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד. ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא. והזיר לה' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו

If someone dies suddenly nearby, defiling the consecrated hair, the [nazirite] shall shave the head at the time of becoming pure, shaving it on the seventh day.

On the eighth day that person shall bring two turtledoves or two pigeons to the priest, at the entrance of the Tent of Meeting.

The priest shall offer one as a sin offering and the other as a burnt offering, and make expiation on the person's behalf for the guilt incurred through the corpse. That same day the head shall be reconsecrated;

and that person shall rededicate to God the term as nazirite, bringing a lamb in its first year as a penalty offering. The previous period shall be void, since the consecrated hair was defiled.

8. רמב"ן ויקרא ה:ה

והביא את אשמו לה'... ולא נתברר מה טעם יהיה שם הקרבן האחד "חטאת" ושם האחד "אשם" וכלן יבאו על חטא. ולא נוכל לומר בעבור שהחטאת נקבה, כי יש חטאת זכר, שעירים ופרים, ואין לומר שיהא מפני חמר החטא, כי הנה המצורע מביא שני קרבנות, שם האחד חטאת והשני אשם.

AND HE SHALL BRING 'ASHAMO' (HIS GUILT-OFFERING) UNTO THE ETERNAL... Now it has not been explained why the name of one offering is "a sin-offering," and that of the other, "a guilt-offering," since they both come to effect atonement for sin! We cannot say that the reason is since the sin-offering is a female [unlike the guilt-offering which is male, and therefore the word *asham* which is masculine cannot be applied to the female sin-offering], for there are sin-offerings which are male — namely the goats [brought as sin-offerings in case of the public worshipping idols, or the usual sin-offering of the prince], and the bullocks [brought by the anointed priest as a sin-offering, as well as his bullock on the Day of Atonement]. Again, it cannot be said that [the guilt-offering is so called] on account of the severity of the sin [for which it is brought], for behold, the leper brings two offerings — the name of one being "the sin-offering" and the name of the other, the "guilt-offering!"

והנראה בעיני כי שם "אשם" מורה על דבר גדול אשר העושו יתחייב להיות שמים ואבד בו, מלשון "האשמים אלהים" (תהלים ה יא), "ויאשמו נאות מדבר", וכן "תאשם שמרון כי מרתה בא-להיה" (הושע יד א) וכן "אשמים אנחנו" (בראשית מב כא), נענשים. וחטאת מורה על דבר נטה בו מן הדרך, מלשון "אל השערה ולא יחטא" (שופטים כ טז).

It appears to me that the term *asham* denotes some serious deeds for which the person who did it deserves to be *shameim* (ruined) and destroyed because of it, similar to the expressions: '*ha'ashimeim*' (*destroy them*), O G-d; the pastures of the wilderness waste away. So also: '*Te'sham Shomron*' (*Samaria shall be laid waste*), *for she hath rebelled against her G-d*, and we are '*asheimim* — means "we are being punished." The word *chatath* (sin) denotes something which has turned aside off the way, this being of the expression, *every one could sling stones at a hair-breadth and not 'yachti'* (*miss*).

והנה אשם גזלות ואשם שפחה חרופה בעבור שהם באים אף על המזיד יקרא קרבנם "אשם", וכן אשם הנזיר, אבל אשם מעילות אע"פ שהוא בשוגג בעבור שהוא בקדשי ה' יקרא הקרבן "אשם", כי החטא הגדול יתחייב להיותו אשם בו, כאשר יקרא מעילה. וענין המצורע בעבור שהמצורע חשוב כמת, והנה הוא כבר שמים ואבד, ויקרא קרבנו הראשון "אשם", שיגן עליו מן האשמה אשר הוא שמים בה, והשני "חטאת", שהוא מכפר שגגותיו. וטעם אשם תלוי, מפני שבעליו סבור שאין עליו עונש, כי לא נודע שחטא, מפני זה החמיר עליו הכתוב בספקו יותר מודאו והצריכו איל בכסף שקלים, ואלו נודע חטאו היה מביא חטאת בת דנקא, וקראו "אשם", לאמר שהוא בשני סלעים כאשמות החמורים, לרמז לו שאם יהיה נקל בעיניו ולא יביא פורתו שמים יהיה בעונו. וזה טעם "אשם הוא אשם אשם לה'" (ויקרא ה:יט),

יאמר כי הקרבן הזה אעפ"י שהוא בא על הספק אשם הוא, כי אשם אשם לה' היודע כל תעלומות, ואם אולי חטא לו יענישנו. וכן מה שאמר למעלה (ויקרא ה':ו') "והביא את אשמו", בעבור כי מן הנזכרים מזידין, כגון שבועת העדות, יזכיר בו אשם, והוא חטאת...

Now the guilt-offering for robberies, and the guilt-offering for carnally knowing a handmaid already promised in marriage would then be called *asham* [indicating a serious sin] because they have to be brought even for wilful commission of the sin. So also the *asham* (guilt-offering) of the Nazirite [which he brings for becoming defiled by a dead body, even if his defilement was caused wilfully, and is therefore deserving to be *shameim* — destroyed]. The guilt-offering for misusing sanctified objects, however, even though it is brought only when the sin was committed in error, yet because it concerns *the holy things of the Eternal*, it is called *asham*, because the great sin that he did makes him deserve to be *shameim* (destroyed) because of it, even as it is called *me'ilah* (treachery). The reason for the name [*asham*] of the leper's offering is because a leper is regarded as dead, and thus he is *shameim* (ruined) and destroyed. The leper's first offering, then, is called *asham* in order to protect him from the guilt for which he is "ruined," and the second is the sin-offering which effects atonement for his errors. The reason for the suspensive guilt-offering is because the owner thinks that he is not liable to be punished [since his sin has not been confirmed]; therefore Scripture was more severe with him in the case of his doubt than in that of certainty [of sin], requiring him to bring a ram of the value of *shekels of silver*, whilst if the sin is confirmed, he brings a sin-offering which could be worth only a *danka* [a small Persian coin — the sixth of a *denar*]. Scripture calls it *asham* in order to say that it must be worth two *s'laim* just like the graver guilt-offerings [i.e., like the guilt-offering brought for appropriating sanctified objects, and that brought for carnally knowing a handmaid already promised in marriage, which must be worth at least two *s'laim*], thus indicating to the sinner [since he is in doubt as to whether he has sinned], that if he treats it lightly and will not bring his [offering for] atonement, he will be destroyed by his sin. This is the sense of the verse, '*Asham hu, ashom ashom lashem*' (*It is a guilt-offering — he hath surely incurred guilt before the Eternal*). That is to say, although this offering is brought only on a doubtful sin, *it is a guilt-offering*, for he has surely incurred guilt before the Eternal Who knows all hidden things, and if indeed he did sin before Him, He will requite him. Similarly, that which He said above, *and he shall bring his guilt-offering*, is because among those sins mentioned above are also those which require the bringing of an offering even when they are committed wilfully, such as for the "oath of testimony;" therefore He mentions the term *asham* with reference to them although the offering is called a sin-offering...

9. שמואל א' ו: א-ג

א וַיְהִי אֲרוֹן־יְהוָה בְּשָׂדֶה פְּלִשְׁתִּים שְׁבַעַה חֳדָשִׁים:

The Ark of GOD remained in the territory of the Philistines seven months.

ב וַיִּקְרְאוּ פְּלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים וְלַקְסָמִים לֵאמֹר מִה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן־יְהוָה הַזֶּה הִדְעֵנוּ בְּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמִקְוָמוֹ: {ס}

Then the Philistines summoned the priests and the diviners and asked, "What shall we do about the Ark of GOD? Tell us with what we shall send it off to its own place."

ג וַיֹּאמְרוּ אִם־מִשְׁלָחִים אֶת־אֲרוֹן־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ רִיקָם כִּי־הֵשֵׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אֲשֶׁם אֲזַ תִּרְפְּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא־תִסּוּר יְדוּ מִכֶּם:

They answered, "If you are going to send the Ark of the God of Israel away, do not send it away without anything; you must also pay an indemnity. Then you will be healed, and he will be made known to you; otherwise his hand will not turn away from you."

10. ר' ד"ר יונתן גרוסמן, תורת הקרבנות

<https://www.etzion.org.il/he/tanakh/torah/sefer-vayikra/parashat-vayikra/%D7%A9%D7%9D-%D7%95%D7%92%D7%96%D7%9C-%D7%92%D7%91%D7%95%D7%94-1>

יסוד הערך הכספי של הבהמה מלמד הרבה על אופיו של קורבן האשם, הקשור מהותית לחטא המעילה והגזלה, ולהחזרת דבר שניטל ללא רשות. מאחר שגם במקרה גזלת החבר התורה פותחת ומגדירה זאת (משום מה) כמעילה בה: "נִפְשׁ כִּי תִחָטָא וּמַעְלָה מַעַל בָּהּ" (ה', כא), ניתן להיות מדויקים יותר – והדבר יוכח בהמשך – האשם מכפר על גזלת גבוה, על מעילה בה. דווקא בהמת האשם צריכה להיות בערך כספי מסוים כי קורבן זה קשור בתהליך של 'השבה', של 'פיצוי ערך'. דומה שעיקרון זה מבאר את כל מקרי האשם, ויש בכוחו גם לבאר מדוע בשני מקרים יש להביא כבש ולא איל. לפני שנבחן זאת, ברצוני להעיר שדבר זה קשור אולי גם בלשון 'אשם'. כבר הערתי שזו מילה רב-משמעית במקרא, ואחת ההוראות שלה היא 'השבת פיצוי כספי' (במיוחד בשם"א ו'). מאחר שבחלק ממקרי האשם, לצד הקורבן, יש השבה של דבר מה שנלקח ללא היתר, סביר לגזור לאור כך גם את שם הקורבן – הקורבן המובא עם השבת גזל (במקרי מסוימים). אכן, עדיין אפשר לטעון שמבחינה סמנטית יש לראות בקורבן אשם קורבן שבה על 'אשמה'; לא על החטא הוא בא אלא על האשמה.

The monetary value of the animal teaches us a lot about the nature of the guilt offering, which is fundamentally related to the sin of embezzlement and theft, and to the return of something taken without permission. Since even in the case of theft by a fellow believer, the Torah begins and defines it (for some reason) as a theft from God: "A soul, for you have sinned and transgressed against God" (5:21), we can be more precise - and this will be proven later - that the guilt offering atones for a high theft, for a theft from God. The guilt offering must have a certain monetary value because this offering is related to the process of 'restitution', of 'compensation of value.' It seems that this principle

explains all cases of guilt, and it can also explain why in two cases a lamb must be brought and not a ram. Before we examine this, I would like to note that this may also be related to the word 'guilty'. I have already noted that this is an ambiguous word in the Bible, and one of its instructions is 'return of monetary compensation' (especially in Shema 6). Since in some cases of guilt, alongside the sacrifice, there is the return of something that was taken without permission, it is reasonable to derive the name of the sacrifice from this light – the sacrifice that is brought with the return of theft (in certain cases). Indeed, it is still possible to argue that semantically, a guilt sacrifice should be seen as a sacrifice that is returned for 'guilt'; it does not come for the sin but for the guilt.